Svaki izlet, sastanak i druženje uvijek je ugodan ako se nađete sa starim prijateljima, s kojima ste prošli težak period u životu, nakon kojeg je uslijedilo ozdravljenje, pa je tako i nama ovaj izlet u Podravinu-Ludbreg („centrum mundi“- kako su ga nazivali Rimljani u 1.stoljeću), prošao u lijepom druženju i razgovoru, te ostao u sjećanju. Ludbreg su osnovali Rimljani u 1.stoljeću davši mu ime Iovia-Botivo, premda se u legendama spominje plemić Lodbring oko 1100.godine, te princeza Lubdreg o čijoj zanimljivoj ali tragičnoj sudbini piše i na panou u blizini koncentričnih krugova u „centru svijeta“, koji označavaju pojedine udaljenosti u svijetu. Po toj princezi Ludbreg je i dobio ime.

Na suprotnom kraju Zemaljske kugle nalazi se vulkanski otočić Antipod blizu Novog Zelanda, kao rezultat bijesa navedene princeze Lubdreg, ali sve je to legenda i plod mašte. Ludbreg je poznat i po dvorcu Batthyany (hrvatski Baćani), zbog čuda koje se dogodilo 1411.godine kad se za vrijeme euharistije, zbog sumnje svećenika, u kaležu umjesto vina pojavila prava krv Kristova. Tek na samrtnoj postelji svećenik je priznao braći svećenicima što se zapravo dogodilo tog dana. O tome čudu i štovanju Predragocjene Krvi Kristove postoje brojni zapisi, a Papa Leon X je 1512.godine bulom dopustio štovanje te relikvije. Imali smo čast i zadovoljstvo vidjeti kapelicu u dvorcu Baćani gdje je izložen originalni prijevod te bule.

Posjetili smo i župnu crkvu presvetog Trojstva i vidjeli ampulicu koja čuva relikviju Predragocjene Krvi Kristove u vidu zlatne pokaznice . Svi smo osjetili vidljiv znak Božje prisutnosti, kao dokaz da je svetište u Ludbregu jedinstveno i štovano u cijelom kršćanskom svijetu. Papa Julije II želio je vidjeti tu relikviju i ona je otpremljena u Rim, a njegov nasljednik Leon X u svečanoj procesiji nosio ju je Rimom, a zatim ju je zajedno sa već spomenutom bulom vratio u Ludbreg, te od tada (1512.godine) počinje njezino štovanje i poticanje pobožnosti. Zbog strašne kuge koja je vladala u našim krajevima, umrlo je oko 4500 ljudi, pa je Hrvatski sabor 1739.godine .u Varaždinu donio odluku o izgradnji zavjetne kapele u Ludbregu, ali zbog raznih razloga to je palo u zaborav, a kuga je prestala. Tek 1939.godine u Ludbregu je održana svečanost kako bi se ispunili zavjeti i kako bi se kapelica napokon izgradila, a pokroviteljstvo je preuzeo kardinal Alojzije Stepinac. Napravljen je i nacrt, međutim, zbog početka II.svj.rata, te zbog ratnih okolnosti, kapelica opet nije napravljena. Konačno, promjenom vlasti 1990.godine, na inicijativu ludbreškog župnika Josipa Đurkana i kardinala Franje Kuharića dogovoreno je da će se na zemljištu na desnoj obali rijeke Bednje izgraditi dugo očekivana kapelica. Kamen temeljac položen je 4.rujna 1993.godine, točno 234 godine nakon zavjeta Hrvatskog sabora, te je počela izgradnja kapelice i križnog puta, a radovi su završeni 3.rujna 1995.godine. Na ovom izletu nažalost nismo obišli tu lokaciju, ali ostali smo u nadi da ćemo je obići na nekom od naših sljedećih izleta.

Nakon Ludbrega, putovanje smo nastavili prema Velikom Bukovcu, gdje smo obišli prekrasnu crkvu sv. Franje Asiškog iz 1822.godine, koju su izgradili članovi obitelji Drašković, te kapelicu s grobnicom Draškovićevih. U crkvi se nalaze prekrasne orgulje na kojima je gđa Požgaj (vlasnica OPG-a koji su bili naši domaćini) izvela nekoliko lijepih crkvenih pjesama, a mi smo se pridružili pjesmom, te smo ju na kraju nagradili pljeskom. Na lijepo uređenom OPG-u ugostili su nas članovi obitelji Požgaj, gdje se osim restorana nalazi i igralište za djecu, razne domaće životinje, jezerce i ostale prirodne ljepote, a uživali smo i u ukusnom objedu.

Nakon što smo se oprostili s našim domaćinima i zahvalili im, krenuli smo svojim kućama, okrijepljeni tjelesno i duhovno, zaželjevši još puno ovakvih susreta i druženja.

U Varaždinu, 18.06.2019.
Dinko Tomić